

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

Εορτάζοντες την 9^η Κυριακήν από το Πάσχα
(Ποιηθείς υπό αρχιμ. Φιλοθέου Ζερβάκου)

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.**

Μετά το, Κύριε εισάκουσον, και το, Θεός Κύριος ψάλλομεν τα
παρόντα τροπάρια:

Ἦχος δ'. Τη Θεοτόκῳ.

Αγίων Πάντων τους χορούς ευφημήσωμεν, των Ασωμάτων
λειτουργῶν τα στρατεύματα, και Αποστόλων θείων τε Μαρτύρων
τους χορούς, τους προ Νόμου άπαντας, και εν Νόμῳ προφήτας,
Ιεράρχας άμα τε, και Οσίων τον δήμον, και Γυναικῶν Αγίων την
πληθύν, αξιοχρέως αυτούς μακαρίζοντες.

Δόξα. Το αυτό.

Και νύν. Θεοτοκίον.

ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι
ανάξιοι, ει μη γαρ συ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο
εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δε διαφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; Ούκ
αποστώμεν Δέσποινα εκ σου· σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ
παντοίων δεινών.

Ο Ν'. Και ψάλλεται ο Κανών των Αγίων Πάντων μεθ' ευλαβείας.

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Αρματηλάτην Φαραώ.

Τριάς αγία ιεραίς εντεύξεσιν, Αγίων Πάντων νυνί, σους αχρείους
δούλους, οίκτειρον ἐλέησον, και βασιλείας ποιήσον, κληρονόμους
συν τούτοις, ως αν σε πάντες δοξάζομεν, και μη στερηθώμεν της
δόξης σου.

Ο Μιχαήλ και Γαβριήλ οι πρόκριτοι, των Ασωμάτων Νοών, αι νοεραί τάξεις, στρατιαί ουράνιαι, μεθ' ὧν και συ πιστότατε, της εμής ζωής φύλαξ, Χριστόν αεί ὦ παρίστασθε, μέμνησθε πρεσβεύειν σηθήναί με.

Δόξα.

Πέτρε και Παύλε Ιωάννη πρόκριτε, θεολογίας πηγή, και ο λοιπός άπας, Αποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων και Οσίων τε, και Αγίων απάντων, Χριστώ πρεσβεύειν μη παύσητε, υπέρ της εμής συγχωρήσεως.

Και νυν.

Εκ στερεινούσης κυηθείσα Πάναγνε, συ παραδόξως γαστρός, τίκτεις Θεόν Λόγον, υπέρ λόγον άφθορος, και μετά τόκον μείνασα, τούτον αεί δυσώπει, συν τοις σεπτοίς σου γεννήτορσιν, δούναί μοι πταισμάτων συγχώρησιν.

Ωδή γ'. Ο στερεώσας κατ' αρχάς.

Εν τη δευτέρα σου Χριστέ, και φοβερά παρουσία, σύνταξόν με δεξιούς σου προβάτοις, της ευκταίας σου φωνής, καταξιών ως εύσπλαγχνος, ταις των Αγίων Πάντων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Της Θηβαΐδος ο βλαστός, ο Παύλος συν Αντωνίω, και Ευθύμιος συνάμα ο μέγας, Θεοδόσιος ομού, Σάββας, Εφραίμ, Ευθύμιος, και Ιωάσαφ πάντες, οι Όσιοι ευφημήσθωσαν.

Επιθυμίας βλαβεράς, θυμού δεινής ακηδίας, και παθών παντοδαπών ρύσασθέ με, Ιεράρχαι του Χριστού, Βασίλειε, Γρηγόριε, και ο χρυσούς την γλώτταν, και πάντες θείοι διδάσκαλοι.

Θεοτοκίον.

Η τετοκυία τον Χριστόν, αυτόν δυσώπει Παρθένε, συν Παρθένοις τε και Μάρτυσιν άμα, και Οσίαις γυναιξί, Ματρώνη, Θεοκτίστη τε, και ταις λοιπαίς αμνάσι, του οικτειρήσαι και σώσαί με.

Διάσωσον από κινδύνων σουσ δούλους, πληθύς αγίων απάντων, ότι τη θεία υμών σκέπη αεί προστρέχομεν, του ρυσθήναι παντοίας βλάβης.

Επίβλεψον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις. Κάθισμα.

Ήχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Αγίων πληθύς, απάντων η πανένδοξος, ημάς τους πιστώσ τη σκέπη υμών προστρέχοντας, εκ κινδύνων ρύσατε, και πάσης δεινής κακώσεως, υμείς γαρ αεί το θείον ευμενίζετε, την λύτρωσιν βραβεύοντες.

Ωδή δ'. Συ μου ισχύς Κύριε.

Αι στρατιαί των ουρανίων Δυνάμεων, συν Προδρόμω, Προφήται Απόστολοι, και Ιεράρχαι πανευκλείς, Μάρτυρες οι θείοι, Οσίων κλίτος Δικαίων τε, και Άγιοι Πάντες, πρεσβεύσατε Κυρίω, υπέρ πάντων των πίστει τιμώντων υμάς.

Της ζοφεράς όψεως εν τη εξόδω μου, των δαιμόνων, ρύσασθέ με δέομαι, οι του Χριστού θείοι Αθληταί, Στέφανε ο πρώτος, συν Θεοδώροις Γεώργιε, Δημήτριε, Αρέθα, και οι εν Σεβαστεία, συν αυτοίς δε και Πάντες οι Άγιοι.

Έργοις κακοίς γεγηρακώς ο ασύνετος, παροργίζω σου την αγαθότητα, και πάσαν διηνεκώς, λόγοις τε και έργοις, παραπικραίνω Φιλάνθρωπε, αλλά ταις της Μητρός σου και Αγίων απάντων, ικεσίαις μοι δος την συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Πλήν σου Αγνή, άλλην ούκ έχω βοήθειαν, και εκτός σου, σκέπην ούκ επίσταμαι, συ μου ελπίς, συ καταφυγή, συ μου ευεργέτις, συ μου ετοίμη αντίληψις, και σε επικαλούμαι, από πάσης ανάγκης, εξελούμαι και σώσον πρεσβεΐαις σου.

Ωδή ε'. Ίνα τι με απώσω.

Φοβερά σου η κρίσις, λίαν και αδέκαστος και απαραίτητος, αλλά και δικαία, και ο ταύτης ουδείς εξαιρούμενος, μόνον συ ο μόνος, έχων Χριστέ την εξουσίαν, ταις ευχαίς των Αγίων σου σώσόν με.

Του Χριστού Ιεράρχαι, σοφέ Αθανάσιε, Πάτερ Νικόλαε, Άνθιμε Σπυρίδων, και Παρθένιε, Κύριλλε, Λέοντες, και πας άλλος μύστης, υπέρ ημών των αναξίων, ικετεύειν μη παύσητε Άγιοι.

Οι του Χριστού της αγίας κλήσιν Αναστάσεως, φέρουσai Μάρτυρες και Αικατερίνα, συν αυταίς η γενναία Κυριακή, Θέκλα τε, και πάσαι, δια Χριστόν θανατωθείσαι, την νεκράν μου ψυχήν αναστήσατε.

Θεοτοκίον.

Η Κυρία του κόσμου, τον κυριευθέντα με τοις παραπτώμασι, δούλον του Υιού σου, καταξίωσον Κόρη γενέσθαι με, όνπερ εκδυσώπει, συν της Αγίους αυτού πάσιν, εξαλείφαι παθών μου το πέλαγος.

Ωδή ς' . Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Πεφωτισμένοι Χριστού, φωτίσατέ με Απόστολοι, τον σκοτισθέντα δεινοίς, κακοίς και γηράσαντα, αισχρώς τε βιώσαντα, συν Αγίοις πάσι, τον Κριτήν μοι ευμενίσατε.

Συν Μιχαήλ και Γαβριήλ, οι του Θεού Αρχιστράτηγοι, και ο φρουρών με αεί, σωτήριος Άγγελος, και πάντες Ασώματα, προ μετάνοιάν με, νυν προ τέλους επιστρέψατε.

Προφήται πανευκλείς, και θεηγόροι Απόστολοι, των Αθλοφόρων χορός, Ιεράρχαι πάνσοφοι, Όσιοι και Δίκαιοι, νυν εκδυσωπείτε, λυτρωθήναι με κολάσεως.

Την σην Μητέρα Χριστέ, και τους Αγίους σου άπαντας, προσδέχου υπέρ ημών, αεί δυσωπούντάς σε και δώρησαι άφεςιν, των πολλών πταισμάτων, και κολάσεως με λύτρωσαι.

Διάσωσον, από κινδύνων δούλους υμών χορός Αγίων Πάντων, ότι τη σκέπη υμών αεί καταφεύγομεν, ως άγρυπνοι όντες βοηθοί εν ανάγκαις.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα Μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ήχος β'. Προστασία.

Ιατροί της ψυχής και του σώματος άμισθοι, των εν ζάλη λιμένες γαληνοί και αχείμαστοι, Άγιοι άπαντες, ικέτας ημάς σπεύσατε θεραπεύσαι αεί, τους κατ' άμφω Ασθενείς, και προς υμάς καταφεύγοντας, στήσατε καταιγίδας, παύσατε τρικυμίας, των επερχομένων ημίν, Κυρίου πιστοί θεράποντες.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις αυτού.

Στίχ. Τοις Αγίοις τοις εν τη γη αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ματθαίον.

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού μαθηταίς. Πας ουν όστις ομολογήσει εν εμοί έμπροσθεν των ανθρώπων, ομολογήσω καγώ εν αυτώ έμπροσθεν του πατρός μου του εν ουρανοίς. Όστις δ' αν αρνήσηται με έμπροσθεν των ανθρώπων, αρνήσομαι αυτόν καγώ έμπροσθεν του πατρός μου του εν ουρανοίς. Μη νομίσητε ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί την γην· ουκ ήλθον βαλείν ειρήνην, αλλά μάχαιραν. Ήλθον γαρ διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής· και εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί αυτού. Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ούκ έστι μου άξιος· και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος· και ος ου λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, ούκ έστι μου άξιος. Ο ευρών την ψυχήν αυτού απολέσει αυτήν, και ο απολέσας την ψυχήν αυτού ένεκεν εμού ευρήσει αυτήν. Ο δεχόμενος υμάς εμέ δέχεται, και ο εμέ δεχόμενος δέχεται τον αποστείλαντά με. Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου λήψεται, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου μισθόν δικαίου λήψεται. Και ος εάν ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον ψυχρού μόνον εις όνομα μαθητού, αμήν λέω υμίν, ουο μη απολέση τον μισθόν αυτού.

Δόξα.

Ταις των σων Αγίων Πάντων ικεσίαις Ελεήμων, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν.

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις Ελεήμων, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός... και το Ιδιόμελον.

Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Ηλίου φαιδρότερον, νυν εξανέτειλεν όντως, η φαιδρά πανήγυρις, τοις του κόσμου πέρασι πάντες Άγιοι, μυστικάις λάμπεσι, τους πιστούς άπαντας, χαρμοσύνως καταλάμπουσα, και αγλαΐζουσα, ήν συναθροίσαντες γεραίρομεν, ενθέοις μελωδήμασι, και ψαλμοίς και ύμνοις και άσμασιν· πιστώς δυσωπούντες, πρεσβεύειν τω Χριστώ υπέρ ημών, Χριστού θεράποντες Άγιοι, πάντες παμμακάριστοι.

Ουδείς προστρέχων επί σοι, κατησχυμένος από σου εκπορεύεται αγνή Παρθένε Θεοτόκε· άλλ' αιτείται την χάριν και λαμβάνει το δώρημα, προς το συμφέρον της αιτήσεως.

Μεταβολή των θλιβομένων απαλλαγή των ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν και λαόν, των πολεμουμένων η ειρήνη, των χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία των πιστών.

Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασιν.

Παμμέγιστε Πρόδρομε, συν Ιεράρχαις αγίοις και Ασκηταίς, και τοις Μάρτυσι πάσι, πρεσβεύσατε επίσης Χριστώ τω Θεώ, όπως μι χαρίσεται πταισμάτων συγχώρησιν, και αξιώση τυχείν της Παραδείσου τρυφής.

Μαρτύρων ο έξαρχος, τροπαιοφόρε θείε Γεώργιε, και Δημήτριε, Θέκλα Βαρβάρα, Αικατερίνα τε, άμα Μαρίνη συν πάσαις ταις Μάρτυσιν, υπέρ ημών τον Χριστόν καθικετεύσατε.

Ο Μέγας Αντώνιος, συν Παχωμίω ανευφημείσθωσαν, και ο Σάββας ο θείος, Ευθύμιος, Θεοδόσιος, συν Μακαρίοις Εφραίμ, Ισαάκ ομού, συν τοις λοιποῖς επαξίως νυν ευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τον πόνον και ταύτην οἰκτειρον, των Ιερομαρτύρων, Ιεραρχών τε και των Οσίων σου, ταις μεσιτείαις και της τεκούσης σε, και δώρησαί μοι πταισμάτων την άφεσιν.

Ωδή η'. Επταπλασίως κάμινον.

Νουν εμπαθή και άσεμνον, τον εμόν αγιάσατε, πανηγιασμένοι του Χριστού Απόστολοι, ώ Πέτρε, Ιάκωβε, και Ιωάννη φίλε Χριστού, Παύλε και λοιποί, των Μαθητών του Σωτήρος, συν τω σεπτώ Προδρόμω, και πάσι τοις Αγίοις, Προφήταις και Οσίοις και Μάρτυσι Κυρίου.

Νυν οι προ Νόμου Άγιοι, και εν Νόμω και Χάριτι, Δέσποτα Χριστέ, υπέρ εμού σοι δέησιν, προσφέρουσιν άπαντες, και συν αυτοῖς η θεία πληθύς, των υπερκοσμίων, και αὔλων ταγμάτων, ών ταις λιταῖς απάντων, κατοικτεῖρησον σώσον, ψυχήν απεγνωσμένην και κατακεκριμμένην.

Χορός αζύγων πάντιμε, οι εν Άθω ασκήσαντες, Πέτρε Αθωνίτα, θείε Αθανάσιε, Παύλε τε και Ιάκωβε, Νήφων, Σίμων, Ακάκιε, Νείλε, Κοσμά, Γρηγόριοι, συν τω Νήφωνι άλλω, και τω Αθανασίω, Βυζαντίου Ποιμένες, πρεσβεύσατε συν πάσιν ημάς ελεηθήναι.

Θεοτοκίον.

Ιχνηλατείν με Πάναγνε,τους οσίως βιώσαντας, δια πολιτείας εναρέτου ποίησον, εχθρούς καταράσσουσα, τους αφειδώς με θλίβοντας, και προς της σαρκός κατολισθαίνειν τα πάθη, απαύστως ενοχλούντας, ίνα χαίρων κραυγάζω, λαός υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ'. Εξέστη επί τούτο.

Αγίων άπας δήμος Πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Μαρτύρων τε, Ιεραρχών, Οσίων ανδρών τε και γυναικών, Χριστόν

εκδυσωπήσατε, παρρησίαν έχοντες προς αυτόν, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, τοὺς πόθῳ ἐκτελούντας, ὑμῶν τὴν μνήμην πανσεβάσμιοι.

Πληθὺς Ἁγίων Πάντων πανευκλεής, οἱ ἐνώνυμοι πάντες ἀνώνυμοι, οἱ προ Χριστοῦ, καὶ ἐν τῇ χάριτι δαψιλῶς, χαρίσμασι τοῦ Πνεύματος, καταπλουτισθέντες παντοδαποῖς, μετὰ καὶ τῶν ἐν Ἄθῳ, πρεσβεύσατε Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πόθῳ ευφημούντων ὑμᾶς.

Ορθόδοξος ὑπάρχει χριστιανός, ὁ προσώποις τρισὶ ἓνα Κύριον, ἓνα Θεόν, καὶ ψυχὴ καὶ γλῶσση ὁμολογών, τοὺς οὕτω γουν πιστεύοντας, καὶ ὁμολογούντας χριστιανούς, Τριάς εὐλογημένη, Πάτερ, Υἱέ καὶ Πνεῦμα, τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῶν Ἁγίων ἀπάντων δεήσεσι, πασῶν ὁμοῦ Γυναικῶν Μαρτύρων Μοναζουσῶν, ὁ ὕμνος οὗτος γένοιτο, τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ σοι, εὐσπρόδεκτος καὶ τέλος, παράσχου δεξιῶν μοι, ὅπως σωθεῖς αἰεὶ δοξάζω σε.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ Παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Καὶ τα κάτωθι Μεγαλυνάρια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Τῶν Ἁγίων Πάντων θεῖαν πληθύν, τοῦ Εὐαγγελίου ἀμαράντους θεῖους καρπούς, δεύτε ἐπαξίως, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, ὡς τούτων ταις πρεσβείαις δεινῶν ρυσθείημεν.

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, Πατριάρχαι πάντες καὶ Προφῆται πανευκλεεῖς, Απόστολοι θεῖοι, Μάρτυρες Ἱεράρχαι, συν πάσι τοῖς Ἁγίοις ἀνευφημείσθωσαν.

Δεύτε ευφημήσωμεν οι πιστοί, τους Αγίους Πάντας, της Τριάδος τους εραστάς, του Χριστού τους άκρους, θεράποντας και φίλους, εν άσμασι τιμώντες, την μνήμην σήμερον.

Έχοντες εξάρχουσιν την Αγνήν, Νόες συν προφήταις, Αποστόλων θείους χορούς, Ιερομαρτύρων, Ιεραρχών Οσίων, υπέρ ημών τον Κτίστην καθικετεύσατε.

Τις μη εκπλαγείη ακουτισθείς, των Αγίων Πάντων, τους αγώνας και αρετάς, σώμα γαρ παραδόντες, υπέρ Χριστού αγάπης, αυτό συμβασιλεύειν κατηξιώθητε.

Έφρουξαν φρυάγματα ζοφερά, πονηρών πνευμάτων, τους αγώνας υμών σοφοί, σάρκα γαρ φορούντες, ασάρκους πολεμίους, καθείλετε γενναίως, άπαντες Άγιοι.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το Τρισάγιον και τα τροπάρια:

Ήχος πλ. β'.

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς· πάσης γαρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι την ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.

Δόξα.

Κύριε ελέησον ημάς· επί σοι γαρ πεποίθαμεν. Μη οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής των ανομιών ημών· άλλ' επίβλεπον και νυν ως εύσπλαγχνος, και λύτρωσαι ημάς εκ των εχθρών ημών· συ γαρ ει Θεός ημών και ημείς λαός σου· πάντες έργα χειρών σου, και το όνομά σου επικεκλήμεθα.

Και νυν.

Της ευσπλαχνίας την πύλην άνοιξον ημίν ευλογημένη Θεοτόκε· ελπίζοντες εις σε μη αστοχήσωμεν, ρυσθείμεν δια σου των περιστάσεων· συ γαρ ει η σωτηρία του γένους των Χριστιανών.

Ήχος β'. Πάντων προστατεύεις.

Τάξεις των Αγγέλων αι λαμπραί, ένδοξοι Απόστολοι πάντες, γενναίοι Μάρτυρες, Πάνσοφοι Διδάσκαλοι και Ιερόαθλοι, των Οσίων ο σύλλογος, Προφητών, Δικαίων, Γύναια θεόλεκτα και πας Αγίων χορός, δέησιν προς Κύριον άμα, υπέρ των υμάς ευφημούντων, ώ θεομακάριστοι ποιήσατε.

Άπαντες οι Άγιοι Χριστού, τους την σεβασμίαν εικόνα, ασπαζομένους υμών, πάσης εκλυτρώσασθε βλάβης και θλίψεως, ορατών αοράτων τε, εχθρών και παντοίων, νοσημάτων Άγιοι ψυχής και σώματος, ρύσασθε δεόμεθα όπως, ως παντοδαπούς ευεργέτας, και θερμούς προστάτας υμών σέβομεν.

Δέσποινα προσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθηνι, Μήτερ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δι' εϋχών τών Αγίων Πατέρων ήμῶν. Κύριε Ίησοϋ Χριστέ ὁ Θεός ήμῶν ἐλέησον ήμᾶς.